

sów zaboru austriackiego, Dolina była siedzibą powiatu, a po I wojnie światowej, jednego z największych terytorialnie w Polsce. W mieście prócz żupy solnej, zwanej również saliną, zlokalizowane zostały 3 tartaki: Baumgartena, Popera i Reisa. Dwa pierwsze były własnością miejscowych Żydów, trzeci natomiast, jak się dopiero później okazało – Niemca, który do wybuchu wojny podawał się za Polaka. Wymienione zakłady tylko nielicznym mieszkańcom zapewniały zatrudnienie. W tartakach zarobki były niskie, a jedynie żupa solna, jako zakład państwowy zapewniał dość godziwe wynagrodzenie. Elitę miasta stanowili urzędnicy państwowi, bankowi, samorządowi, właściciele większych zakładów rzemieślniczych, drobni kupcy oraz nieliczne wolne zawody. Pozostali mieszkańcy to karłowaci rolnicy, którzy nie mogąc wyżywić się na własnych chetkach swych zagonów, dorywczo isali się wszelkiej pracy, co przyniosło im pięć przysłowiową "galicyjską biedę". Wyjątek stanowiły kolonie: Broczków i Obliski, położone na obrzeżach miasta, w miejscowości lechów i Wygodę. Cechowała ich znakomita – jak nikt – pracowitość i świetna organizacja pracy, a co za tym idzie, ich mieszkańcy do nich napłynęła podczas rządów austriackich z prus. Ci pierwsi byli katolikami, natomiast ci drudzy – protestantami. Osiedleńcy austriaccy często wynaradawiali się

Cel zrzutki
500 zł

Dokumenty dotyczące Doliny Ośrodka KARTA w Warszawie

Zbiórka na zamówienie kopii dokumentów dotyczących miasta i powiatu Dolina z archiwum Ośrodka KARTA w Warszawie:
PL_1001_AW_V__HIMID_5_062 : liczba stron 160, Raport z ankiet wraz z fragmentami relacji przeprowadzonych wśród osób deportowanych z powiatu Dolina, województwo...

Zeskanuj kod qr aparatem telefonu lub wejdź pod adres

<https://zrzutka.pl/fg2zjw>

